

نقش و ارزش اثباتی قسم

(بررسی تطبیقی در حقوق ایران و فقه امامیه)

مؤلف

مهدی فدائی

ویراستار

پروین نجفی چمه

انتشارات قانون یار

۱۴۰۲

۱	فداei، مهدی، ۱۳۵۶ شهربور	سرشنه
۲	ایران، قوهی و حکام Iran, Laws, etc	سوان فرارزدادی
۳	نقش و ارزش اثباتی قسم (بررسی تطبیق در حقوق ایران و فقه امامیه) / مولف مهدی فداei؛ ویراستار پروین نجفی‌چه	عنوان و نام پدیدآور
۴	تهران: قانون یار، ۱۴۰۲	مشخصات شر
۵	۱۲۸ ص	شخصیت ظاهری
۶	۹۷۸-۶۲۲-۲۲۹-۶۲۵-۴	شانک
۷	لیا	و سمعت فهرست لویس
۸	کتابخانه: [۱۴۳] - [۱۴۷] همچنین به صورت زیرنویس.	دانشناس
۹	سوکند	موضوع
۱۰	Oaths	
۱۱	سوکند -- ایران	
۱۲	Oaths -- Iran	
۱۳	سوکند (فقه)	
۱۴	Oaths (Islamic law)	
۱۵	نجفی چه، پروین، ۱۳۵۶، ویراستار	شانه افراده
۱۶	۴/۲۵۱BP	زده شدنی کمگه
۱۷	۷۲۵۷۹۷	زده شدنی زیوری
۱۸	۹۲-۶۷۵	شماره کتابخانه ملی
۱۹	لیا	اطلاعات رکورد کتابخانه

انتشارات قانون یار

نقش و ارزش اثباتی قسم

(بررسی تطبیق در حقوق ایران و فقه امامیه)

تألیف: مهدی فداei

ویراستار: پروین نجفی یار

ناشر: قانون یار

ناشر همکار: فرzanگان دانشگاه

نوبت چاپ: اول ۱۴۰۲

شمارگان: ۱۰۰ جلد

قیمت: ۱۹۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۲۲۹-۶۲۵-۴

(تمامی حقوق مادی این کتاب محفوظ بوده و متعلق به انتشارات قانون یار می باشد)

مرکز پخش: تهران، میدان انقلاب، خ منیری جاوید، نشر قانون یار ۵۲۶ و ۶۶۹۷۹۵۱۹

فهرست مطالب

۱۱	پیشگفتار
۱۳	مقدمه

فصل اول

۱۵	قواعد عمومی ادله
۱۵	مبحث اول: مفهوم ادله اثبات دعوا
۱۹	گفتار دوم: تفاوت اثبات قضایی (قانونی) با غیر قضایی (عرفی)
۲۲	مبحث دوم: در بیان تعاریف دعوا و نقد آن
۲۶	گفتار اول: طریق (روش) اثبات دعوا
۲۷	مبحث سوم: تاریخ تطور اثبات دعوا
۲۸	گفتار دوم: دوره قتال و آزمایش (ضد ادله و مدل)
۲۹	گفتار سوم: دوران اثبات قانونی (دلایل قانونی)
۳۰	مبحث چهارم: تفاوت سیستم ادله قانونی با اقناع وجودی

فصل دوم

۳۳	آشنایی با مفهوم وارکان سوگند
۳۳	مبحث اول: مفهوم قسم
۳۳	گفتار اول: قسم «سوگند»
۳۴	گفتار دوم: سوگند در اصطلاح شرع
۳۴	گفتار سوم: پیشینه تاریخی قسم
۳۷	مبحث دوم- ارکان سوگند
۳۷	گفتار اول: حالف
۳۸	گفتار دوم: محلوف به (مقسم به)
۴۰	گفتار سوم: معلوم علیه

۴۰	مبحث سوم: اقسام قسم
۴۰	گفتار اول: یمین العقد
۴۱	گفتار دوم: قسم قضایی
۴۴	گفتار سوم: اصل شخصی بودن سوگند

فصل سوم

۴۷	بررسی نقش و ارزش اثباتی سوگند در دعاوی حقوق
۴۷	مبحث اول: مبانی و نقش و ارزش قسم در اثبات جرایم
۴۷	گفتار اول: دلایل موافقین به تأثیر قسم در اثبات جرایم
۴۸	مبحث دوم: بررسی موضوعی سوگند
۴۸	گفتار اول: قسم بر انحصار عملی توسط دیگری
۵۰	گفتار دوم: ترک فعل توسط سایر افراد خود
۵۰	گفتار سوم: شرکت فعل دیگری
۵۰	گفتار چهارم: اثبات دعوا به وسیله اثیان سوگند
۵۱	گفتار پنجم: رد ادعا به وسیله اثیان سوگند
۵۱	گفتار ششم: سوگند بر نفی علم
۵۱	گفتار هفتم: مواردی که قسم نمی تواند دلیل قرار گیرد
۵۲	مبحث سوم: تعداد و تعدد قسم
۵۳	گفتار اول: تعدد سوگند
۵۴	گفتار دوم: تکرار سوگند
۵۶	گفتار سوم: توکیل در قسم
۵۷	مبحث چهارم: نصاب قسم در اثبات قتل عمد و غیر عمد مستوجب دیه
۵۷	گفتار اول: تعریف دیه
۵۸	گفتار دوم: راه های اثبات دیه
۵۸	گفتار سوم: قسم در اثبات قتل عمد و غیر عمد مستوجب دیه

۶۱	مبحث پنجم: تأثیر قسم در اثبات دعوا کیفری
۶۳	گفتار اول: قدرت اثباتی سوگند در حدود
۶۴	گفتار دوم: قدرت اثباتی سوگند در تعزیرات
۶۶	گفتار سوم: قدرت اثباتی سوگند در قصاص
۷۰	گفتار چهارم: جایگاه قدرت اثباتی سوگند تکمیلی
۷۱	مبحث ششم: محدودیت های سوگند در دعاوی مدنی
۷۲	گفتار اول: محدودیت های ناشی از ویژگی های خود سوگند

فصل چهارم

۷۵	بررسی جایگاه سوگند در فقه امامیه
۷۵	مبحث اول: سوگند در فقه
۷۵	گفتار اول: سوگند در فقه
۷۶	گفتار دوم: سوگند استظهاری در فقه امامیه
۸۰	مبحث دوم- قسامه
۸۲	گفتار اول: ارزیابی تطبیقی مستندات شرعی مشروعیت قسامه
۸۳	گفتار دوم: لوث و شرایط آن فقه امامیه
۸۶	مبحث سوم- مبانی فقهی سوگند به عنوان دلیل اثبات دعوا در فقه اسلامی
۸۶	گفتار اول- سوگند به عنوان یک دلیل اثبات دعوا

فصل پنجم

۸۹	مبانی و درآمدی بر مختصات قسامه در قتل
۸۹	مبحث اول: مبانی قسامه
۸۹	گفتار اول: مبانی شرعی
۹۵	گفتار دوم مبانی فقهی
۱۰۵	گفتار سوم: مبانی حقوقی

۱۱۳	مبحث دوم : مسائل و اندیشه های قضایی در سوگند
۱۴۱	نتیجه گیری
۱۴۳	منابع و مأخذ

www.ketab.ir

قسم یکی از ادله اثبات دعوا است که در نبود سایر ادله از من الجمله شهادت شهدود، اقرار علم قاضی، مورد استفاده محاکم قرار می گیرد. حیطه موضوعی قسم پیرامون اثبات جنایات واردہ به نفس اعم از دیه و قصاص نفس است ولی قسم در اثبات جرایم تعزیری و حدی هیچ توان وارزش اثباتی ندارد مگر از جنبه حق الناس و ضرروزیان ناشی از جرم. از آنجاکه برای اثبات جنایات همیشه نمی توان از مبانی خاصی همچون اقرار، شهادت، علم قاضی استفاده کرد لذا قانونگذار با ایجاد نهاد قسم به عنوان یکی از ادله اثبات دعوی در مورد خاص به حاکم (قاضی) اجازه داده است در حدود متعارف و برای جرایم خاصی مورد استفاده قراردهد. اصولاً قسم در مواردی دلیل محسوس می شود که دلیل قوی تری برای اثبات مدعاه در دسترس نباشد. در کتاب حاضر در جای خود آشایه داده ام که در بین دلایل به معنای اخص نیز تقدم و تاخر وجود دارد و قسم ضعیف ترین ادله است. در این کتاب سعی در بررسی نقش وارزش اثباتی قسم به عنوان یکی از ادله اثبات دعوی کیفری و مقایسه آن با نظریه بررسی موائع و مشکلات مورد حکم قرار دادن در دادگاهها است. ضعیف ترین دلیل در بین ادله به معنای اخص، سوگند می باشد که عملکرد این نوع دلیل فقط به منظور "فصل خصوصت" است. معادل عربی سوگند کلمه قسم، حلف (به فتح حاء) و یمین می باشد و آن، اظهاری است که شخص با گواه گرفتن خداوند به نفع خود می نماید. البته، باید متذکر شد که قسم تنها وظیفه منکر نیست بلکه در مواردی مدعی نیز می تواند برای فیصله دادن این است که ماده ۱۳۳۵ قانون مدنی مقرر داشته توسل به قسم وقتی ممکن است که دعواهای مدنی نزد حاکم به موجب اقرار یا شهادت یا علم قاضی بر مبنای استناد و امارات ثابت نشده باشد در این صورت، مدعی می تواند حکم به دعوا خود را که مورد انکار مدعی علیه است منوط به قسم او نماید.

در زبان حقوقی ایران از حیث بار واژگان، واژه‌های قسم و سوگند معنی و مترادف بوده و در بکار گیری هر یک از واژگان مذکور به جای یکدیگر هیچ معنی وجود ندارد فرهنگ‌های فارسی و فرهنگ‌های حقوقی فارسی در مقام بیان و تشریح معانی اصطلاحی، عامیانه و تخصصی واژه‌های هم معنی و مترادف فوق اختلاف نظری نداشته و تقریباً همه‌ی آنها یک مفهوم را به ذهن منتقل می‌کنند: سوگند(قسم) را ذکر مقدسات دینی بر سخن یا عقدی برای اثبات صحت سخن و یا استقرار و ثبات عقد که رسم از قدیم بودمی گویند. در اوستا سوگند(گوگرد) بود که به متهم می‌خوراندند و لفظ سوگند خوردن از آن عصر مانده است. سوگند به عنوان دلیل اثبات دعوی در هندوئیزم ^۱ وجود داشت. قسم آن است که گوینده یکی از مقدسات مذهبی خود را شاهد صدق سخن می‌گیرد. ^۲ کتاب(قسم)، اقرار و اعترافی است که شخص از روی شرف و ناموس خود می‌کند و خدا یا بزرگی ^۳ را شاهد می‌گیرد. قوانین راجع به ادله‌ی اثبات دعوی یا شکلی اند؛ و یا ماهوی. رویکرد و گرایش کشورها ممکن است به تدوین قوانین راجع به «ادله‌ی اثبات دعوی» با وجود برخی مشابهت‌ها، متفاوت جلوه خواهد نمود. نظام حقوقی ایران از جمله کشورهایی است که در میان خانواده‌ی بزرگ رومی-ژرمنی راجع به ارائه‌ی قوانین موضوعه فی باب «ادله اثبات دعوی» داشته و قوانین شکلی (یا به عبارت دیگر قوانین تضمین کننده) و قوانین ماهوی (یا به عبارت دیگر تعین کننده) اش با کشورهایی همچون مصر - به عنوان مهد تمدن انسانی - و فرانسه - به عنوان مهد حقوق و آزادی - رویکردی مشابهی را در پیش گرفته است و برخلاف برخی کشورها که قانون واحد تحت عنوان «ادله اثبات دعوی» دارند، قوانین موضوعه‌ی ماهوی و شکلی اش واحد نیست و از یکدیگر جدا و مُنفك هستند.

یکی از ادله و ادواتی که از سوی مقتن به منظور اثبات دعوى [اعم از دعواه کیفری و دعواه حقوقی] در نظر گرفته شده، «**قسم**» است که از آن به عنوان ضعیف ترین دلیل جهت اثبات دعوى نیز یاد می کنند که با وجود این می تواند بسیار مفید، موثر و کاربردی از آب درآید و باطلی که خود را به شکل حق جلوه داده را تغییر شکل داد و حق را در دست مُحق قرار داد .لهاذا بیشترین نقش آن در اثبات دعوى در زمینه حق الناس ودیه است و در جرایم تعزیری قسم هیچ گونه ارزش اثباتی ندارد.

ارزش اثباتی سوگند به عنوانی یکی از ادله اثبات در دعاوه مدنی وضعیتی نسبتاً شناخته شده و با ثبات دارد؛ زیرا این دلیل در قانون مدنی طی مواد ۱۳۲۵ تا ۱۳۳۵ به صورت مستقل مورد شناسایی قرار گرفته است و طی یکصد سال گذشته رویه های قضایی و دکترین حقوقی پیرامون آن شکل گرفته و به اکثر این مطرح، پاسخ لازم داده شده است؛ اما این وضعیت در قوانین جزایی و کیفری وجود ندارد؛ زیرا اول این از انقلاب اسلامی پذیرش سوگند به عنوان یکی از ادله اثبات در مسائل جزائی فاقد سابقه ملحوظ بوده است و ثانیاً، با پایداری انقلاب اسلامی و اقبال و ارجاع به قوانین شرعی اگر چه سوگند به عنوان یکی از ادله اثبات در مسائل جزایی و کیفری پذیرفته شده است، اما احکام قانونگذاری متفاوتی در این خصوص وجود دارد و قوانینی به صورت نسبتاً پی در پی و کمتر با ثبات به تصویب رسیده است که آخرین مورد آن در قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ نمود پیدا کرد و ثالثاً، رویکرد رویه قضایی به ارزش اثباتی دلیل سوگند در مسائل کیفری نیز به تبع تحولات قانونگذاری دارای نوسانات مختلف بوده است .بر این اساس، مطالعه موردي ارزش اثباتی سوگند در قوانین کیفری دارای اهمیت است.از طرفی دیگر پرداختن به جایگاه قسم در فقه امامیه می تواند باعث شناسایی توان اثباتی سوگند در دعاوه در فقه امامیه گردد.